

به نام خدا

خلاصه غزل ۱۸۲ دیوان شمس، برنامه ۹۴۵

در میان عاشقان عاقل مَیا
خاصه در عشقِ چنین شیرین لقا
-مِیا: مخففِ مِباد

در میان عاشقانی که لحظه به لحظه فضا را باز کرده و راهِ عشق و زنده شدن به شیرین لقا، یعنی زندگی را انتخاب کرده‌اند، نباید هیچ عاقلی که بر اساسِ من‌ذهنی فکر و عمل می‌کند بیاید.

دور بادا عاقلانِ از عاشقان
دور بادا بوی گلخن از صبا
-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۱۸۲

ای عاشقی که هر لحظه فضا را باز می‌کنی و با فضاگشایی دَم زنده‌کننده زندگی از مرکزت می‌وزد، آگاه باش که خودت را از دَمِ عاقلانی که هر لحظه با مقاومت و ستیزه فضا را می‌بندند، دور کنی.

گر درآید عاقلی گو: راه نیست
ور درآید عاشقی صد مرجبا
-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۱۸۲

ای انسان عاشق، اگر کسی که عقل من‌ذهنی دارد و بخواهد با تو قرین شود، با او همنشین نشو زیرا او از طریق مرکز پُر از دردش روی تو اثر بد می‌گذارد. اما اگر کسی که به خدا زنده شده است و بخواهد با تو همنشین شود، صد بار به او خوشامد بگو و با او دوست شو.

عقل تا تدبیر و اندیشه کند
رفته باشد عشق تا هفتم سما
-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۱۸۲

-سَمّا: آسمان

تا زمانی که تو با عقل من‌ذهنی‌ات تدبیر و اندیشه می‌کنی، همچنان در جهان محدودیت ذهن باقی می‌مانی. اما انسانی که عاشق است و لحظه به لحظه فضا را در برابر هر اتفاق باز می‌کند، از جهانِ ذهنی رها شده و آسمانِ درونش گشوده و به فضایِ یکتایی وصل شده است.

عقل تا جوید شتر از بهر حج
رفته باشد عشق بر کوه صفا
-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۱۸۲

-کوه صفا: صخره‌ای بلند در مکه.

انسان عاقل در من‌ذهنی که فقط به امور ظاهری توجه دارد، در فکر این است که یک شتر خوب پیدا کند تا بخواهد به خانه خدا برود و هیچ توجهی به باطن و مرکز عدم ندارد. اما انسان عاشق هر لحظه با فضاگشایی و تسلیم هم‌هویت شدگی‌هایش را شناسایی کرده، بارش را سبک می‌کند و به سرعت به سوی کوه صفا، یعنی بهشتِ یکتاییِ این لحظه می‌رود و فرایندِ تبدیل در او فوراً انجام می‌شود.

عشق آمد این دهانم را گرفت
که گذر از شعر و بر شعرا برآ
-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۱۸۲

-شِعرا: نام دو ستاره است، ستاره شامی و ستاره یمانی.

عشق آمد و دهان من‌ذهنی‌ام را بست و گفت: «دیگر بر اساسِ من‌ذهنی‌ات حرف نزن، سکوت کن و با فضاگشایی اجازه بده تا ستاره حضور از مرکزت طلوع کند».

ارادتمند شما، فریبا الهی‌مهر